

Аналіз результатів діяльності санаторно-курортних та оздоровчих закладів показав, що у санаторіях та пансіонатах з лікування у період з 1990 р. по 2017 р. відбулося зменшення відвідувачів майже у 3 рази, скоротилась також чисельність відпочиваючих у санаторіях-профілакторіях, будинках і пансіонатах відпочинку, базах, дитячих закладах оздоровлення та відпочинку. Отже, рівень забезпечення туристичних послуг засобами розміщення є проблемою для сучасної України, хоча слід зазначити, що в останні роки відзначаються високі темпи будівництва нових туристичних об'єктів.

У спектрі організаційного забезпечення туристичної сфери слід звернути увагу на зростання чисельності туристичних організацій по всій території України. Наприклад, кількість туристів, обслугованих туроператорами та турагентами за період з 2000 по 2017 рік збільшилась на 39% (з 2,01 млн. до 2,8 млн. осіб). При цьому змінилась і структура клієнтської бази цих установ: якщо у 2000 році послугами туроператорів та турагентів користувалися переважно внутрішні туристи (67% від наданих послуг), то у 2017 році ці послуги були орієнтовані на туристів-громадян України, які виїжджали за кордон (їх частка становила майже 82%) [2].

Висновок. Основними завданнями для розвитку туристичної галузі України є розвиток туристичної інфраструктури та малого підприємництва, створення на регіональному рівні туристичних кластерів, інформаційна та організаційна підтримка туристичного бізнесу з боку держави, підвищення рівня підготовки кадрів у даній сфері.

Література:

1. Закон України «Про туризм» / чинне законодавство України зі змінами та доп. станом на 11.02.2015 URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/324/95-%D0%B2%D1%80>
2. Сайт державної служби статистики України URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/> Дата звернення 22.09.2018

Калошина С.С., Гладкова О.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

ОПТИМІЗАЦІЯ УПРАВЛІННЯ ОБОРОТНИМИ ЗАСОБАМИ

Оборотні засоби є однією із складових частин майна підприємств і знаходяться в постійному русі, здійснюючи відповідний кругообіг, переходячи із грошових засобів у виробничі запаси, із виробничих запасів у незавершене виробництво, з незавершеного виробництва у готову продукцію. Закінчивши один оборот, вони вступають у новий. Тим самим здійснюється, змінюючи форми руху, їхній безперервний оборот. При цьому відбувається постійна і закономірна зміна форм авансової вартості: з грошової вона переходить у товарну, потім-у виробничу і знову в товарну і грошову.

Елементи оборотних засобів формують речовинну субстанцію виготовлюваної продукції, створюють матеріальні умови для здійснення технологічних процесів і роботи виробничого устаткування, збереження і транспортування сировини та готових виробів. Тому питання управління оборотними засобами сучасного суб'єкта підприємництва завжди знаходяться в центрі сучасної науки і практики.

Система управління оборотними засобами - це система цілеспрямовано організованих взаємодій між об'єктом та суб'єктом управління шляхом реалізації функцій управління із застосуванням комплексу методів, засобів і фінансово-економічних інструментів дослідження і трансформації взаємопов'язаних процесів формування та використання оборотних активів і джерел їх фінансування за обсягом, складом, структурою з урахуванням дії на них численних факторів внутрішнього і зовнішнього середовища

Основними завданнями управління оборотними засобами на підприємстві є:

- організація та оцінка управління матеріальними та фінансовими потоками;
- виявлення оптимальної потреби в оборотних засобах;

- виявлення співвідношення джерел формування оборотних засобів;
- організація управління операційною та фінансовою діяльністю, що забезпечує конкурентоспроможність.

Характер джерел формування і принципів різного режиму власних та позикових оборотних коштів є вирішальними факторами, що впливають на ефективність використання оборотних активів і всього капіталу.

Управління оборотними засобами постійно потребує дослідження й прогнозування обсягу його оборотних активів. Прогнозування найкраще підходить для визначення величини оборотних активів підприємства на наступні роки. Процес прогнозування складається з наступних етапів:

- 1) Визначення завдання – формується об'єкт прогнозу, визначається мета і завдання;
- 2) Визначення структури об'єкта.
- 3) Збір інформації про об'єкт.
- 4) Вибір методу прогнозування та алгоритму прогнозу.
- 5) Презентування результатів прогнозу

Характеристика принципів управління оборотними активами

1. Принцип взаємопов'язаності Управління оборотними активами відбувається у межах загальної системи управління фінансами підприємств, оскільки будь-яке управлінське рішення впливає на ефективність діяльності підприємств.

2. Принцип своєчасності Кожне управлінське рішення щодо використання та формування складової оборотних активів має прийматися на основі отримання оперативної достовірної інформації та своєчасно.

3. Принцип координації Спрямований на досягнення узгодженості управлінських рішень у сфері оборотних активів з рішеннями щодо поточних зобов'язань.

4. Принцип безперервності Управління оборотними активами розглядається як постійний процес, який забезпечує прийняття ряду управлінських рішень, що впливають на ліквідність, конкурентоспроможність та платоспроможність підприємства.

5. Принцип оптимальності Управлінське рішення направляється на знаходження оптимального розміру обсягів оборотних активів та усіх їхніх складових.

6. Принцип раціональності Усі складові оборотних активів повинні бути раціонально розміщені між стадіями відтворювального процесу підприємства.

Наслідком впровадження ефективної політики управління оборотними активами має стати:

- забезпечення безперервної та прибуткової роботи підприємства;
- зниження витрат на фінансування активів;
- прискорення обороту;
- максимізація прибутку підприємства;
- збереження ліквідності.

Отже, узагальнення особливостей управління оборотними активами показало, що від якості управління оборотними активами буде залежати платоспроможність господарюючого суб'єкта, рівень його рентабельності, формування можливостей роботи у непередбачуваних ситуаціях, масштабність та рівень виробництва і кінцевої реалізації продукції. Розглянуто завдання управління оборотними активами. Визначено, що до методів фінансування в процесі управління оборотними активами відносять метод коефіцієнтів, нормування, метод АВС, оптимізацію. За умови забезпечення вдалого управління оборотними активами на підприємстві вдається досягти деякого вивільнення активів, які можна застосувати для забезпечення зростання прибутковості його функціонування, пришвидшення обіговості оборотних коштів, забезпечення безперебійної виробничої діяльності та максимізації прибутковості, що беззаперечно є першочерговою місією для кожного суб'єкта господарювання.

Для ефективної роботи підприємства потрібно постійно оптимізувати структуру та обсяг виробничих запасів, контролювати та звести до мінімуму витрати на їх зберігання,

обслуговування. Завдяки цьому можливе підвищення платоспроможності підприємства, адже ефективне управління оборотними засобами забезпечує для підприємства технологічну та фінансову стійкість.

Список використаних джерел

1. Сукач О.М Романенко Н.В Підходи щодо оптимізації управління оборотними засобами підприємства [Електронний ресурс]. – Режим доступу : file:///C:/Users/User/Downloads/Vsuem_2015_2_15.pdf
2. Ногіна С., Шумкін О., Шевченко О. Управління оборотними засобами підприємства [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [file:///C:/Users/User/Downloads/ecan_2012_10\(3\)_81.pdf](file:///C:/Users/User/Downloads/ecan_2012_10(3)_81.pdf)
3. Голубко А. І. Управління оборотними активами підприємства [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [file:///C:/Users/User/Downloads/4521-15967-1-PB%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/User/Downloads/4521-15967-1-PB%20(1).pdf)
4. Швець Ю.О Скварцова А.В Управління оборотними активами підприємства [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.vestnik-econom.mgu.od.ua/journal/2015/13-2015/29.pdf>

Канибекова Д.Т., Баева О.И.

Национальный фармацевтический университет, Харьков, Украина

УПРАВЛЕНИЯ КАЧЕСТВОМ В ФАРМАЦЕВТИЧЕСКОМ ПРОИЗВОДСТВЕ

dianakanibekova98@gmail.com

Контроль качества включает в себя отбор проб, проведение испытаний, проверки на соответствие требованиям спецификаций, а также процедуры организации, документирования и выдачи разрешения на выпуск. Цель контроля качества заключается в недопущении к использованию и реализации материалов или продукции, не удовлетворяющих установленным требованиям.

Население Украины обеспечено широким ассортиментом лекарственных средств (ЛС) и изделиями медицинского назначения отечественного и зарубежного производства, где основной проблемой фармацевтического сектора остается их качество. Для того, что бы ЛС были качественными, недостаточно только проведения контроля качества, также требуется создать систему обеспечения качества на производстве и при этом использовать их существующий потенциал.

В мировой практике одним из важнейших документов, определяющих требования к производству и контролю качества лекарственных средств, является GMP - Good Manufacturing Practice или Надлежащая Производственная Практика. GMP – это международный стандарт, который устанавливает требования к производству и контролю качества лекарственных средств. Стандарт GMP помогает обеспечить высокий уровень качества и безопасность лекарственных средств на всех этапах производства. В соответствии с GMP устанавливаются требования к системе управления и контроля качества, персоналу, помещениям и оборудованию, документации, производству продукции и анализ по контрактам, рекламациям, порядку отзыва продукции и организации самоинспекций [1].

Система управления качеством в соответствии с требованиями ISO 9001 в условиях нестабильности на рынке - это эффективная модель управления, которая дает возможность оперативно реагировать на изменения рыночной среды, а также является действенным инструментом для анализа работы предприятия, позволяет идентифицировать риски и своевременно внедрять предупредительные и корректирующие меры.